

Reform mu Devrim mi? Yönelim Meseleleri, Ahlak Meseleleri

28.03.2022 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki yazı, *Basics: Bob Avakian'ın Konuşma ve Yazılarından* kitabının birinci bölümünden aktarılmıştır. Bu yazı öneminden dolayı 28 Mart 2022 tarihinde revcom.us web sitesinde bir kez daha yayınlanmıştır. Okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: Reform or Revolution Questions of Orientation, Questions of Morality | revcom.us

Şimdi, sıklıkla ve hatta genel olarak, bir tarafta koşullar ve acı çeken halk kitleleri ile verili bir noktada yapabilecekleriniz arasındaki devasa bir boşlukla karşılaştığınızda - her seferinde bir şekilde bununla karşılaştığınızda, herkes belirli bir gerilim hisseder ve bu kendini ahlaki anlamda şöyle gösterir: halk kitlelerinin başına gelenler karşısında nasıl seyirci kalırsın ve bu konuda hiçbir şey yapmazsın? Pek çok kez söylediğim gibi, Sınır Tanımayan Doktorlar gibi gönüllü işler yapan insanlara büyük bir saygı duyuyorum. Ancak mesele şu ki, onlar birşeyler yaparken ve hatta iyi bir şekilde yaparken, çok daha büyük objektif güçlerin çektirdiği ızdırap tsunamisi (mecazi anlamda ve bazen de kelimenin gerçek anlamıyla) bunları yutuyor ve boğuyor.

Gençken doktor veya avukat olmayı düşünüyordum, bunu para kazanmak ve golf sahasına girmek için istememiştim, pek çok kişinin iyi sağlık hizmetine ihtiyacı olduğunu ve hukuk sistemi denen şey tarafından mağdur edilen kişiler için gerçek bir avukat ve bir savaşçı olmak gerektiğini düşünüyordum. Ancak belirli bir noktada şunu anlamaya başladım, birkaç kişiye yardımcı olurken ve hatta kendimi bunun içine atarken, çok daha fazla sayıda insan -benim ve diğerlerinin onlara yardım için yapabileceklerimizden çok daha fazlası- kendini bu hizmetlere muhtaç durumda bulacak, ve bu daima sürecek, koşullar daha da kötü olacak. Ve bir kez bunu kavradığınızda, eğer tutarlı olacaksınız ve kendi prensiplerinizi izleyeceksiniz, artık aynada

kendinize bakamazsınız ve kavradığınızdan daha azını yapamazsınız...

Bu demek değildir ki, belirli suistimalleri göstermek önemsizdir veya baskının çeşitli biçimlerine karşı kitlesel direnişlerin önemi yoktur. Yakınından dahi geçmez. Marx'ın üzerinde durduğu temel nokta, derinden doğrudur: Eğer kitleler mücadele etmez ve baskıya karşı direnmezse, hatta devrimden koparlarsa bu durumda ezilecekler ve parçalanmış bir kitle durumuna gelecekler ve yüksek değerler için ayağa kalkma durumları da olmayacak. Fakat yönelimin temel bir noktası olarak, en iyi ve en kahramanca kendini adama çabalarına rağmen, bu sistem çerçevesi içinde ızdırapları ve halk kitlelerinin ızdırabına neden olan şeyleri değil ortadan kaldırmak bunları gerçekten hafifletmek dahi mümkün değildir, bu hakikati sağlam bir şekilde kavramalıyız. Bizlerin ahlakı buradan süzölmelidir...

Şimdi yeniden vurgulamak istiyorum: Acıyı hafifletmek isteyen (ve ötesini göremeyen) insanların ahlakını takdir ediyorum. Bu insanları -Meksika'dan geçen göçmenler için çöle su taşıma gibi şeyler yapan insanları- hiçbir şekilde karalamamalı veya bu kişileri aşağıya çekmemeliyiz, onları takdir etmeliyiz ve onlarla birleşmeliyiz. Fakat bu durum, söz konusu meseleye yani bu göçmenlerin acı çekmesine ve en başta da onları evlerini terketmeye yönelten duruma veya dünya çapında halk kitlelerinin maruz kaldığı baskıya ve ızdıraba neden olan diğer tüm biçimlerin ortadan kaldırılmasına temel bir çözüm sağlamaz. Veya bir kez daha, her ne kadar Sınır Tanımayan Doktorlar gibi gönüllü insanları takdir etsem de, eğer şunu derlerse, "bu yapılabilecek en fazlasıdır, bundan daha fazlasını yapamazsınız" bu durumda onlarla ilkeli bir şekilde etkileşime geçmeli hatta onlarla birleşirken ve cesaretlerini takdir ederken, yapılabilecek veya yapılması gereken tek şeyin bu olduğu iddiasının objektif açıdan doğru *olmamasından* ötürü - ve böyle söylemenin halk kitleleri için *zararlı* olmasından dolayı onlarla çok keskin bir mücadeleyi de yürütmeliyiz.

Temel ve stratejik anlamda, çabalarınızın ağırlığının ve esasının nereye yöneleceğini seçmeniz gerekir: etkiler ve semptomlarla mücadeleye mi, yoksa nedene ve bu nedeni kökünden söküp atmaya mi? Ve işte bu yüzden buna tam bir çözüm bulmanız gerektiğini fark ettiğinizde devrimci olursunuz, aksi takdirde acılar devam edecek ve daha da kötüleşecektir. Devrimin anlamını ve neyi gerektirdiğinin bütün karmaşıklığını bilimsel olarak kavramadan önce, insanları devrime yönelten temel şeylerden biridir bu. Ve komünist olduğunuz ve yalnızca dünyanın

içinde konumlandığınız parçasından değil, fakat artan bir şekilde bütün dünyaya baktığınızda, bütün dünyanın değişmesi gerektiğini görürsünüz, bütün baskı ve sömürünün kökünün kazınması gerekir ki, artık hiçbir yerde bir daha olmasın.